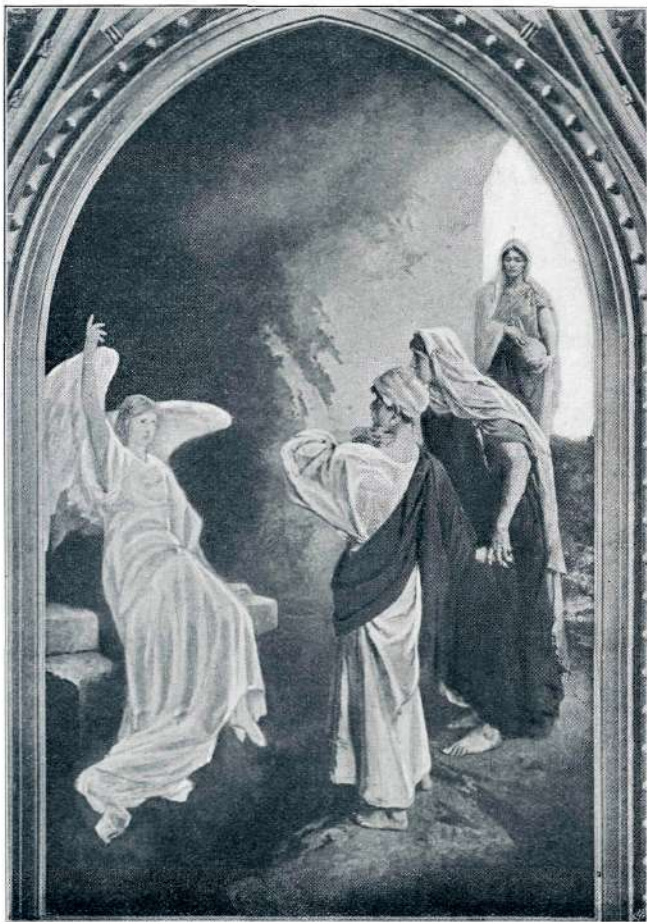

Ob šestih popoldne se usidramo pred mestom. Komaj čakamo, da zasedemo čolne in se popeljemo na suho, kar zapoje trobenta ter nas pokliče k večerji. Skrbni stewardi nam pravijo: Predvsem si podkrepite telo, potem se pa izprehajajte po celini, če hočete, do polnoči; ob eni čez polnoč morate biti vsi na ladji!

„VSTAL JE!“
(Oltarna slika v cerkvi v Molde.)

Poleg mesta stoji 80 m visok griček. Tjakaj se spravimo najprej. Lične stezice nas vodijo mimo lepih nasadov do vrha, kjer so meščani napravili prostorno verando. Krasen razgled se nam nudi odtod. Gosto obrasli otočiči kipe iz fjorda, ki je na las podoben velikemu alpskemu jezeru. Od vseh strani ga oklepajo visoke gore, ki so pa žal zastrte z neprodirno meglo.

Po širokem javorjevem drevoredu dospemo med hiše. Neka posebna ličnost mesta je velika, v gotškem slogu zgrajena lesena cerkev. Vsak potnik si jo ogleda, ker se v njej nahaja krasna oltarna slika: „Paskemorgen“ (Velikonočno jutro). Temna skalna duplina nam kaže Kristusov grob. Na odvaljenem kamnu sedi angel v snežnobeli obleki; s prstom nam kaže proti nebu. Poleg vhoda stojita dve ženski v pisani jutrovski obleki in se držita za roko. Presrašeno zreta v angela in v odprti grob. Zunaj dupline stoji še tretja ženska postava. Pod sliko so zapisali: „Han er opstanden“. (Vstal je!) — Vstajenje Kristusovo so slikali že nešteto-krat in vendar je ta oltarna slika nekaj posebnega. Izvedenci pravijo, da je umetnik barve in senco pogodil tako izvrstno kot malokdo, da je nasprotje med angelom in ženami, med nadnaravnimi in zemeljskimi bitji izrazil tako plastično, da slika očara vsakogar, ki jo ogleduje. Priredili so brez števila posnetkov in fotografij; v vseh trgovinah nam jih ponujajo in v vseh mogočih oblikah.

Izprehajamo se po snažnih ulicah prijaznega mesta, pod visokimi javorji, ki v nepregledni vrsti stoje takraj in onkraj ceste, po mestnem parku, ki so ga meščani okrasili z najlepšimi nordskimi cveticami. Pred glavnim hotelom „Aleksandra“ se širi prostorna veranda; Blücherjevci so jo zasedli do zadnjega kotička; ob pogrnenih mizicah sede in srebljejo pivo, črno kavo ali pa limonado. Koncem verande na vzvišenem prostoru so se postavili Blücherjevi godci; priredili so nam večerni koncert, ki je trajal od poludasetih do poludvanajstih. Ljudstva se je zbralo, da nas je bilo kot mravelj na mravljišču. Z nami vred sta se usidrali pred mestom dve nemški bojni ladji, „Hansa“ in „Hertha“. Brhki mornarji in prešerni častniki so se ponašali s svojo pisano uniformo.

Zmračiti se kar ni hotelo. Ko mi je po deseti uri Manning ušel na ladjo, sem izvlekel knjigo in čital do enajstih. Tedaj se mi je zdelo premračno, da bi bral še dalje; spravil sem knjigo ter se z godci vred prepeljal do parnika. Uro kesneje so se vračali zadnji vasovalci.

Ob šestih zjutraj je Blücher zapuščal Molde ter nas v dveh urah prepeljal do tretje postaje, malega sela Naes, konec Moldefjorda. Ravno so spuščali v morje mačka, ko sem prikobacal iz ležišča.

(Dalje.)

